

Sag, der foreligger, og navnlig til Bedømmelsen af Hensigtsmæssigheden af mine Forslag og Hensigtsmæssigheden af de Vndringsforslag, som ere tilliede af det ærede Udvalgs Flertal. Det var for mig en uventet Frihed, som Finantsudvalgets Ordfører vilde tildele Krigsbestyrelsen. Det var en saa stor Frihed, at jeg virkelig ikke har Mod til at benytte den, den Frihed nemlig, at jeg skulde have Lov til saaledes at anvende fra den ene Konto til at komplettere Noget, der staar under en anden Konto. Det er allerede omtalt af det ærede Medlem for Fredericia (Sud), og jeg kan kun sige, at selv om jeg vilde betragte det som en virkelig Beslutning af Flertallet, desom jeg fulgte det Raad, som var givet af Udvalgets Ordfører, saa tror jeg virkelig, at naar Sagen kom for Statsrevisionen, vilde det give i høj Grad Anledning til Udsættelse, dersom jeg havde anvendt en Konto, der var bestemt til Anskaffelse af Artillerimateriel, til Anskaffelse af Ingenieurmateriel, naar der et Par Numre ovenfor saar en Konto explicite opført til Ingenieurmateriel. Jeg drifter mig derfor ikke til at gjøre denne Anvendelse, og jeg kan ikke se Andet, end at Forholdet virkelig er det, at der kun er bevilliget 1,500 Rd. til Beholdning af Ingenieurmateriel, og at det saa maa erkendes for umuligt at anskaffe nyt Materiel til 6,000 Rd. derfor, og jeg vilde meget hellere, om jeg ikke skulde faae denne Bevilling, der vilde sætte Krigsbestyrelsen i Stand til paa et Par Aar at faae hele det egentlige Ingenieurmateriel fuldstændigt. Mit Forslag om et Beløb af 32,500 Rd. til Strickers Batteri blev omtalt i Forbindelse med de 17 Millioner, som blive begjærede ifjor. Jeg maa dog i denne Henseende gjøre opmærksom paa, at Forslaget om denne Bevilling til Strickers Batteri er af meget ældre Datum end de 17 Millioner. Det har været behandlet allerede for flere Aar siden, og det, der er Tale om, er kun en ligefrem Forskættelse af de Arbeider, der have været gjorte de foregaaende Aar, og som af Finantsudvalget have været anbefalede til Thinget, og hvortil Udgifterne af Thinget have været vorterede til Krigsbestyrelsen. Jeg maa ogsaa med Hensyn til Krudtet gjøre den Bemærkning, at det ikke er nok, naar jeg begjærer en større Beholdning af pebble-powder Krudt, at henvise til den Bevilling, der er given paa § 22, thi der staar 18,000 Rd., men af disse 18,000 Rd. maa Halvdelen anvendes til at erstatte den Afgang i almindeligt Riffelkrudt, som fter i Løbet af Aaret. Der bliver altsaa kun et Beløb af 9,000 Rd. tilbage, og det høie Thing vil ganske vist let se, at det er en lille Beholdning, som man derfor kan skaffe tilveie. Det gælder derimod om strax at skaffe en noget større Beholdning, saa vil man senere være i Stand til ved Samarbejdsen af ældre Krudt successtvt at kunne føre Beholdningen op til det Normale, og derfor maa jeg endnu

engang anbefale til Thinget at give de Bevillinger, som Mindretallet i Thinget har tilraadet og navnlig til Strickers Batteri, Krudt og Uffutager.

Clausen: Det er ikke for at gaa ind paa selve Vndringsforslagene, at jeg har bedet om Ordet, idet disse have faaet en saa fuldstændig Udsvilling, at jeg ikke skal begynde paa at gaa nærmere ind derpaa, men den ærede Ministers Udtalelser fornøyligt vække netop nogen Betænkelse hos mig. Forstod jeg den høitærede Minister ret, saa tillagde han ikke de Spørgsmaal, som her ligge for til Forhandling, en saadan Betydning, at deres Afgjørelse imod hans Dnsse kunde foranlede ham til at fratæde den Stilling, han indtager som Minister. Jeg tror, jeg forstod ham ret, naar jeg forstod ham saaledes. Men i sit første Foredrag fremhævede den ærede Minister overfor den Udtalelse af Mindretallets Ordfører, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luzen), at naar Flertallet vilde komme Mindretallet imøde paa de Postier, han saa stærkt anbefalede, vilde Mindretallet ogsaa gaa med Flertallet, netop det Samme, at naar Flertallet kunde komme imøde der, saa troede han, at baade Ministeren, Mindretallet og Flertallet let bleve enige om det Dvige. I denne Erklæring laa jo, at Ministeren i Virkeligheden har forlangt mere paa andre Postier, end han ansaa for nødvendigt, og han har altsaa forlangt Noget, han kunde give Ufsald paa, og i den sidste Erklæring, Ministeren kom med her, ligger det selv Samme: han tillægger ikke disse Postier en saa stor Betydning, at deres Regtelse skulde kunne bringe ham til at fravige den Plads, han indtager som Minister. Dette gjorde mig meget betænkelig ved nu at gaa ind paa at følge Ministeren i hans Forslag. Der er fra andre Sider appelleret stærkt til vor Fædrelandskærlighed, men dersom de Bevillinger, der her forlanges, ere virkelig nødvendige for Fædrelandet, og Ministeren selv føler, at de ere nødvendige, saa er det indlysende, at han maa betragte dem som saadanne og maa føle hos sig selv, at han kan ikke faae disse, saa kan han ikke bære Ansvar for den Stilling, han indtager. Ministerens Stilling her gjør, at jeg ikke kan følge ham i et eneste af disse Spørgsmaal, endstjændt han saa væmt har anbefalet os Forslagene.

Krigsministeren: Det vilde jo ganske vist have glædet mig, om det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) havde havt Leilighed til at stemme ti Minuter tidligere, idet jeg saa maatte kunde have havt Haab om, at han vilde have stemt for mine Forslag. Jeg maa udtale for ham, at for saa vidt han tror, at jeg paa mine Forslag har forlangt mere end det, jeg anser for nødvendigt, saa er det ikke rigtig, men min Opsættelse er den, at det, som man vil bevillige mig, er mindre end nødvendigt. Det